

Het ligt niet in mijn bedoeling, in de pers (ook niet in de geneeskundige) te polemiseeren omtrent de noodzakelijkheid van een zelfstandigen militairen geneeskundigen dienst, zoowel in vredes- als in oorlogstijd, welke noodzakelijkheid alleen door ter zake *niet* of onvoldoend deskundigen kan worden in twijfel getrokken of ontkend.

Ik moge volstaan met te verzoeken dit korte briefje te plaatsen in het eerstvolgend *Tijdschrift*.

's-Gravenhage,
22 Februari 1926.

*De Inspecteur v/d Geneeskundigen Dienst
der Landmacht,
N. SCHRIJVER.*

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Pokkenbesluit.

Afgekondigd is *Staatsblad* no. 17, houdende het Koninklijk besluit van 2 Februari 1926, tot nadere vaststelling van buitengewone maatregelen tot afwending van de pokken en tot wering harer uitbreiding en gevolgen.

Dit besluit, hetwelk gelijkkluidend is met de overeenkomstige besluiten in de laatste jaren telken jare afgekondigd, die telkens slechts voor den tijd van één jaar van kracht zijn en derhalve zoo noodig elk jaar opnieuw moeten worden vastgesteld, treedt in werking op 1 Maart 1926 en zal ook weer gedurende één jaar van kracht zijn, tenzij het eerder mocht worden ingetrokken. Het bevat 35 artikelen; enkele bepalingen hiervan mogen hier nog eens weer in herinnering worden gebracht. In art. 3 wordt bepaald, dat een ieder, die waarneemt, dat een persoon aan pokken lijdt of verschijnselen vertoont, welke doen vermoeden, dat hij door die ziekte is besmet, verplicht is daarvan onverwijld kennis te geven aan den burgemeester of den meest nabij zijnden ambtenaar van rijks- of gemeentepolitie. Deze verplichting rust in het bijzonder op houders van vervoermiddelen en daarbij geëmployeerden. De burgemeester is bevoegd op pokkenlijders of besmetten de door den inspecteur der volksgezondheid noodig geachte maatregelen van onderzoek, afzondering en ontsmetting te doen toepassen en hen naar een ziekenhuis ter verpleging te doen overbrengen, wanneer hun toestand naar de meening van den behandelenden geneesheer dit gedooft. Zij zijn verplicht zich aan deze maatregelen te onderwerpen en mogen zich niet zonder vergunning van den burgemeester naar een andere plaats begeven. De burgemeester is bevoegd, na advies van den inspecteur of van een geneeskundige, het uitvoeren van verdachte of voor het overbrengen van besmetting vatbare voorwerpen uit een woning, waar pokken voorkwamen, te verbieden of daarvoor voorschriften te geven. De burgemeester moet zorgdragen voor zoo ruim mogelijke gelegenheid tot kosteloze koepokinenting en herinenting en dit in het openbaar aankondigen.

De artikelen 8 tot en met 12 hebben betrekking op het toezicht op landverhuizers en dergelijken, die over de grens ons land binnenkomen; art. 13 bepaalt, dat personen, komende uit met pokken besmette landen, aan de grens niet worden toegelaten, dan na een geneeskundig onderzoek en na zoo noodig ontsmet te zijn. De artikelen 14 tot en met 19 hebben betrekking op het goederenvervoer over de grens afkomstig uit besmette landen; brieven, drukwerken, dagbladen en dienststukken worden echter aan geen enkele belemmering of ontsmetting onderworpen. De artikelen 24 tot en met 32 schrijven de maatregelen voor, te nemen aan de grens, ten opzichte van schepen, die langs binnenwateren het land binnenkomen, en het toezicht uit te oefenen op de opvarenden en de lading met het oog op wering van besmetting met pokken. Voor wie nader met dit pokkenbesluit wenscht kennis te maken, zij medegedeeld, dat men het bestellen kan bij de directie der Nederlandsche Staatscourant te 's-Gravenhage voor de somma van 20 cents.